Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 5. septembra 2019 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Postupy preskúmavania v rámci zadávania verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na práce – Smernica 89/665/EHS – Žaloba o neplatnosť rozhodnutia o zadaní verejnej zákazky podaná uchádzačom, ktorého ponuka nebola vybratá – Vzájomná žaloba úspešného uchádzača – Prípustnosť hlavnej žaloby v prípade dôvodnosti vzájomnej žaloby“

Vo veci C-333/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) zo 14. februára 2018 a doručený Súdnemu dvoru 23. mája 2018, ktorý súvisí s konaním:

Lombardi Srl

proti

Comune di Auletta,

Delta Lavori SpA,

Msm Ingegneria Srl,

za účasti:

Robertazzi Costruzioni Srl,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory C. Lycourgos, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a M. Ilešič,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Lombardi Srl, v zastúpení: A. Brancaccio a A. La Gloria, avvocati,

– Delta Lavori SpA, v zastúpení: G. M. Di Paolo a P. Piselli, avvocati,

* Jazyk konania: taliančina.

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Del Gaizo, avvocato dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara, P. Ondrůšek, a L. Haasbeek, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 1 tretieho pododseku a článku 1 ods. 3 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmavania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, 1989, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007 (Ú. v. EÚ L 335, 2007, s. 31) (ďalej len „smernica 89/665“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Lombardi Srl na jednej strane a Comune di Auletta (obec Auletta, Taliansko), ako aj spoločnosťami Delta Lavori SpA a Msm Ingegneria na druhej strane vo veci zadania verejnej zákazky obcou Auletta na navrhnutie a vykonanie hydrogeologických prác.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 1 smernice 89/665, nazvaný „Rozsah pôsobnosti a dostupnosť postupov preskúmania“, stanovuje:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na zákazky uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby [(Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132)], pokiaľ tieto zákazky nie sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti v súlade s článkami 10 až 18 uvedenej smernice.

Zákazky v zmysle tejto smernice zahŕňajú verejné zákazky, rámcové dohody, verejné koncesie na práce a dynamické obstarávacie systémy.

Pokiaľ ide o zákazky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice 2004/18/ES, členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa rozhodnutia prijaté verejnými obstarávateľmi mohli účinne a predovšetkým čo najskôr preskúmať v súlade s podmienkami ustanovenými v článkoch 2 až 2f tejto smernice z dôvodu, že tieto rozhodnutia porušili právo Spoločenstva v oblasti verejného obstarávania alebo vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa toto právo transponuje.

…

3. Členské štáty zabezpečia, aby si postupy preskúmania mohla na základe podrobných pravidiel, ktoré môžu ustanoviť členské štáty, uplatniť prinajmenšom každá osoba, ktorá má alebo mala záujem o získanie určitej zákazky a ktorá bola poškodená alebo existuje riziko poškodenia údajným porušením.

…“

Talianske právo

4 Článok 112 Codice di procedura civile (Civilný sporový poriadok) stanovuje:

„Súd musí rozhodnúť o návrhu v celom rozsahu, ale nesmie prekročiť jeho rámec; nemôže rozhodnúť *ex offo* o námietkach, ktoré môžu vzniesť len účastníci konania.“

5 Podľa článku 2697 Codice civile (Občiansky zákonník):

„Kto tvrdí, že uplatňuje právny nárok, musí preukázať skutkové okolnosti, na ktorých sa zakladá. Kto sa dovoláva neúčinnosti týchto skutkových okolností alebo zmeny alebo zániku nároku, musí preukázať skutkové okolnosti, na ktorých zakladá svoju námietku.“

6 Článok 2909 Občianskeho zákonníka znie:

„Zistenia uvedené v rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť, sú záväzné pre účastníkov konania, ich dedičov alebo právnych nástupcov.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

7 V stanovisku uverejnenom 29. júna 2015 obec Auletta vyhlásila verejné obstarávanie, ktorého predmetom bolo zadanie verejnej zákazky na navrhnutie a vykonanie hydrogeologických sanačných prác historického centra obce. Podľa podkladov k zákazke dosahovala celková suma tejto zákazky 6 927 970,95 eura a zadanie sa malo uskutočniť na základe ekonomicky najvýhodnejšej ponuky.

8 Lombardi, umiestnená na treťom mieste v rámci konečného poradia, namietala na Tribunale amministrativo regionale per la Campania (Regionálny správny súd pre región Kampánia, Taliansko) pripustenie do postupu verejného obstarávania jednak úspešného uchádzača, Delta Lavori, z dôvodu, že projektant, ktorého uviedla táto posledná uvedená spoločnosť, t. j. Msm Ingegneria, nemala vlastnosti požadované v súťažných podkladoch a jednak uchádzača umiestneného na druhom mieste, Robertazzi Costruzioni Srl – Giglio Costruzioni Srl, dočasné združenie podnikov.

9 Delta Lavori navrhla zamietnuť žalobu a podala vzájomnú žalobu, v ktorej tvrdila, že Lombardi mala byť vylúčená z postupu verejného obstarávania z dôvodu, že táto posledná uvedená spoločnosť v priebehu postupu prestala spĺňať podmienky účasti stanovené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania.

10 Ostatní uchádzači, ktorí sa umiestnili po spoločnosti Lombardi, nevstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania.

11 Tribunale amministrativo regionale per la Campania (Regionálny správny súd pre región Kampánia) preskúmal v prvom rade vzájomnú žalobu podanú spoločnosťou Delta Lavori a vyhovel tejto žalobe po tom, ako konštatoval protiprávnosť postupu verejného obstarávania, o aký ide vo veci samej, z dôvodu, že Lombardi z neho nebola vylúčená. Tento istý súd preto zamietol žalobu spoločnosti Lombardi ako neprípustnú z dôvodu nedostatku záujmu na konaní.

12 Lombardi podala odvolanie na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko), pričom okrem iného tvrdila, že zásady zakotvené Súdnym dvorom v rozsudku z 5. apríla 2016, PFE (C-689/13, EU:C:2016:199), neboli dodržané. Bez ohľadu na výsledok vzájomného návrhu mala byť totiž hlavná žaloba preskúmaná vo veci samej s ohľadom na sekundárny (*strumentale*) a nepriamy záujem spoločnosti Lombardi, aby bolo nevylúčenie úspešného uchádzača vyhlásené za protiprávne, keďže takéto rozhodnutie mohlo viesť verejného obstarávateľa k zrušeniu postupu, o aký ide vo veci samej, a k vyhláseniu nového verejného obstarávania.

13 Piata komora Consiglio di Stato (Štátna rada), ktorá zistila nejednotnosť judikatúry tohto súdu, pokiaľ ide o vykonanie rozsudku z 5. apríla 2016, PFE (C-689/13, EU:C:2016:199), rozhodla predložiť plénu toho istého súdu túto otázku:

„Je súd pri rozhodovaní o opravnom prostriedku proti podkladom verejného obstarávania povinný spoločne preskúmať hlavnú žalobu a vzájomnú vylučovaciu žalobu, ktorú predložil úspešný uchádzač, a to aj v prípade, ak sa ostatní konkurenti, ktorých ponuky neboli predmetom žaloby, zúčastnili verejného obstarávania, a ak zistí, že len sporné ponuky sú poznačené nezrovnalosťami, ktoré sa uvádzajú ako žalobné dôvody?“

14 Plenárne zasadnutie Consiglio di Stato (Štátna rada) uvádza, že podľa vnútroštátnej judikatúry v prípade, ak sa zúčastnili verejného obstarávania len dvaja uchádzači a ak obaja podali žalobu na vylúčenie druhého z nich, musí byť preskúmaná hlavná žaloba aj vzájomná žaloba. Okrem toho je jasné, že v prípade existencie viac ako dvoch uchádzačov sa musí uplatniť toto isté riešenie, ak je hlavná žaloba založená na žalobných dôvodoch, ktoré, ak by sa im vyhovelo, by viedli k zopakovaniu celého postupu, a to z dôvodu, že tieto žalobné dôvody spochybňujú zákonnosť postavenia úspešného uchádzača a ostatných uchádzačov, ktorí ostali v konaní, alebo spochybňujú samotnú platnosť výberového konania.

15 Naopak pretrvávajú pochybnosti v prípade, ako v prejednávanej veci, ak hlavná žaloba nie je založená na žalobných dôvodoch, ktoré, ak by sa im vyhovelo, by viedli k zopakovaniu celého postupu.

16 V tejto súvislosti je vnútroštátna judikatúra rozdelená. Podľa prvého názorového prúdu v rámci judikatúry rozsudok z 5. apríla 2016, PFE (C-689/13, EU:C:2016:199), ukladá v takomto prípade povinnosť preskúmať hlavnú žalobu aj po tom, ako sa vyhovelo vzájomnej žalobe, pričom nie je potrebné zohľadniť viaceré podniky, ktoré sa zúčastňujú verejného obstarávania, ani nezákonnosti uplatnené ako žalobné dôvody v hlavnej žalobe. Takýto názorový prúd však nezohľadňuje rozsudok z 21. decembra 2016, Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich (C-355/15, EU:C:2016:988), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že smernica 89/665 nebráni tomu, aby bolo uchádzačovi, ktorý bol vylúčený z verejného obstarávania rozhodnutím verejného obstarávateľa, s konečnou platnosťou zamietnutý prístup k opravnému prostriedku proti rozhodnutiu o zadaní predmetnej verejnej zákazky. Navyše tento názorový prúd v rámci judikatúry nezohľadňuje skutočnosť, že preskúmanie a zrušenie verejného obstarávania je čisto fakultatívne, takže záujem žalobkyne vo veci samej na konaní nie je istý.

17 Podľa druhého názorového prúdu v rámci judikatúry sa preskúmanie hlavnej žaloby vyžaduje len vtedy, ak dôvodnosť tejto žaloby mohla žalobkyni priniesť skutočnú výhodu, čo predpokladá, že ponuky uchádzačov, ktorí sa nezúčastnili verejného obstarávania, sú poznačené tou istou nezákonnosťou, ako je tá, na základe ktorej bolo prijaté rozhodnutie, ktorým sa vyhovelo hlavnej žalobe. Tento výklad však bol kritizovaný z dôvodu, že je v rozpore s rozsudkom z 5. apríla 2016, PFE (C-689/13, EU:C:2016:199), a prehliada skutočnosť, že aj keď sa po preskúmaní vzájomnej žaloby a hlavnej žaloby zistilo, že všetky predložené ponuky, vrátane ponúk uchádzačov, ktorí nie sú účastníkmi konania, majú rovnaké nedostatky, ako majú ponuky skúmané súdom, nič to nemení na tom, že verejný obstarávateľ má iba možnosť, a nie povinnosť znovu vyhlásiť verejné obstarávanie.

18 Podľa stanoviska plenárneho zasadnutia Consiglio di Stato (Štátna rada) treba z dôvodov koherencie s vnútroštátnym procesným systémom a so zásadou procesnej autonómie založenej na konaní účastníkov konania uprednostniť riešenie, podľa ktorého záujem žalobkyne vo veci samej na konaní musí byť posúdený konkrétne súdom, na ktorý bola podaná žaloba, a nie na základe čisto teoretických dôvodov. Z tohto hľadiska by bolo vhodné priznať členským štátom možnosť určiť spôsoby preukázania konkrétneho charakteru uvedeného záujmu, pričom je potrebné zabezpečiť právo uchádzačov na obhajobu, ktorí sa ešte zúčastňujú verejného obstarávania, ale neboli predvolaní pred súd, a to v súlade so zásadami týkajúcimi sa dôkazného bremena.

19 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 1 ods. 1 tretí pododsek a článok 1 ods. 3 smernice [89/665] vykladať v tom zmysle, že umožňuje v prípade, ak sa verejného obstarávania zúčastnia viaceré spoločnosti, pričom voči nim sa nezačalo súdne konanie (a v každom prípade niektoré ponuky týchto spoločností neboli napadnuté), aby sa na základe procesnej autonómie uznanej členským štátom posúdenie existencie skutočného záujmu uvedeného v hlavnej žalobe uchádzača, voči ktorému sa podala vzájomná vylučovacia žaloba posúdená ako dôvodná, ponechalo voľnej úvahe súdu pri použití procesných prostriedkov, ktorými súd disponuje v rámci právneho poriadku, čím sa zabezpečí súlad uvedenej subjektívnej situácie s ustálenými vnútroštátnymi zásadami, akými sú zásada *non ultra petita* (článok 112 Civilného sporového poriadku), preukázania tvrdeného záujmu (článok 2697 Občianskeho zákonníka), subjektívnych limitov rozhodnutej veci, ktoré sa vzťahujú len na účastníkov konania, a nemôžu sa týkať situácií subjektov nezúčastnených na spore (článok 2909 Občianskeho zákonníka)?“

O prejudiciálnej otázke

20 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 1 tretí pododsek a článok 1 ods. 3 smernice 89/665 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby hlavná žaloba podaná uchádzačom, ktorý má záujem získať určitú zákazku a ktorému bola spôsobená, alebo mu hrozila škoda údajným porušením práva Únie v oblasti verejného obstarávania alebo predpisov preberajúcich toto právo a ktorý má za cieľ vylúčiť iného uchádzača, bola vyhlásená za neprípustnú podľa vnútroštátnych procesných pravidiel alebo súdnej praxe, ktoré sa týkajú prejednávania vzájomných vylučovacích žalôb, bez ohľadu na počet účastníkov verejného obstarávania a počet účastníkov, ktorí podali žaloby.

21 V prvom rade treba pripomenúť, že, ako vyplýva z druhého odôvodnenia smernice 89/665, táto smernica má posilniť existujúce mechanizmy tak na národnej úrovni, ako aj na úrovni Únie na zabezpečenie účinného uplatnenia smerníc v oblasti verejného obstarávania, najmä v štádiu, v ktorom možno porušenia ešte napraviť (rozsudok z 5. apríla 2017, Marina del Mediterráneo a i., C-391/15, EU:C:2017:268, bod 30).

22 Z ustanovení článku 1 ods. 1 tretieho pododseku a článku 1 ods. 3 smernice 89/665 vyplýva, že na to, aby boli žaloby proti rozhodnutiam prijatým verejným obstarávateľom považované za účinné, musí mať k nim prístup prinajmenšom každá osoba, ktorá má alebo mala záujem o získanie určitej zákazky a ktorej údajným porušením práva bola spôsobená alebo jej hrozila škoda.

23 Ak po verejnom obstarávaní dvaja uchádzači podajú žaloby na ich vzájomné vylúčenie, obaja uchádzači tak majú záujem na získaní určitej zákazky v zmysle ustanovení uvedených v predchádzajúcom bode. Na jednej strane totiž vylúčenie jedného z uchádzačov môže viesť k tomu, že druhý získa zákazku priamo v rámci toho istého konania. Na druhej strane za predpokladu, že budú vylúčení všetci uchádzači a začne sa nové zadávacie konanie, môžu sa ho zúčastniť všetci uchádzači a získať tak zákazku nepriamo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2016, PFE, C-689/13, EU:C:2016:199, bod 27).

24 Z toho vyplýva, že vzájomná žaloba úspešného uchádzača nemôže viesť k zamietnutiu žaloby iného uchádzača za predpokladu, že zákonnosť ponuky každého z týchto hospodárskych subjektov je spochybnená v rámci toho istého konania, keďže v takejto situácii každý z konkurentov môže uplatniť rovnaký legitímny záujem na vylúčení ponúk iných konkurentov, čo môže viesť k zisteniu, že je nemožné, aby verejný obstarávateľ pristúpil k výberu zákonnej ponuky (rozsudky zo 4. júla 2013, Fastweb, C-100/12, EU:C:2013:448, bod 33, a z 5. apríla 2016, PFE, C-689/13, EU:C:2016:199, bod 24).

25 Zásada zakotvená v rozsudkoch uvedených v predchádzajúcom bode, podľa ktorej sa záujmy sledované v rámci vzájomnej vylučovacej žaloby považujú v zásade za rovnocenné, vedie podľa súdov, na ktoré boli tieto žaloby podané, k povinnosti nevyhlásiť hlavnú vylučovaciu žalobu za neprípustnú na základe vnútroštátnych procesných pravidiel, ktoré stanovujú prednostné preskúmanie vzájomnej žaloby podanej iným uchádzačom.

26 Táto zásada sa uplatní aj vtedy, keď, ako vo veci samej, ostatní uchádzači predložili ponuky v rámci zadávacieho konania a keď sa vzájomné vylučovacie žaloby netýkajú takých ponúk, ktoré sú horšie umiestnené ako ponuky, ktoré sú predmetom uvedených vylučovacích žalôb.

27 Uchádzačovi, ktorý sa, ako v prejednávanej veci, umiestni na treťom mieste a ktorý podal žalobu vo veci samej, totiž musí byť uznaný legitímny záujem na vylúčení ponuky úspešného uchádzača a uchádzača umiestneného na druhom mieste, pretože nemožno vylúčiť, že aj keby sa jeho ponuka nepovažovala za riadnu, verejný obstarávateľ by musel konštatovať nemožnosť vybrať inú riadnu ponuku a následne zorganizovať nové verejné obstarávanie.

28 Konkrétne, aj keby sa rozhodlo, že žaloba vylúčeného uchádzača bude považovaná za dôvodnú, verejný obstarávateľ by mohol vydať rozhodnutie o zrušení verejného obstarávania a o vyhlásení nového verejného obstarávania z dôvodu, že zvyšné riadne ponuky dostatočne nezodpovedajú očakávaniam verejného obstarávateľa.

29 Za týchto podmienok prípustnosť hlavnej žaloby nemôže byť bez toho, aby bol ohrozený potrebný účinok smernice 89/665, podmienená predchádzajúcim konštatovaním, že všetky ponuky, ktoré sú horšie umiestnené ako ponuky uchádzača, ktorý podal uvedenú žalobu, sú taktiež nezákonné. Táto prípustnosť nemôže byť navyše podmienená tým, aby uvedený uchádzač predložil dôkaz o tom, že verejný obstarávateľ bude vedený k tomu, aby zopakoval verejné obstarávanie. Existenciu takejto možnosti treba v tejto súvislosti považovať za dostatočnú.

30 Treba ešte dodať, že tento výklad nie je spochybnený skutočnosťou, že ostatní uchádzači umiestnení po uchádzačovi, ktorý podal hlavnú žalobu, nevstúpili do sporu vo veci samej ako vedľajší účastníci konania. Ako už mal Súdny dvor príležitosť viackrát uviesť, počet účastníkov dotknutého verejného zadávacieho konania, ako aj počet účastníkov, ktorí podali žalobu, alebo rozdielne dôvody, ktoré uviedli, nie sú totiž na uplatnenie zásady vyplývajúcej z judikatúry uvedenej v bode 25 tohto rozsudku relevantné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. apríla 2016, PFE, C-689/13, EU:C:2016:199, bod 29).

31 Rozsudok z 21. decembra 2016, Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich (C-355/15, EU:C:2016:988), uvedený vnútroštátnym súdom, nie je v rozpore s takýmto výkladom. Aj keď je pravda, že v bodoch 13 až 16, 31 a 36 tohto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že uchádzačovi, ktorého ponuku verejný obstarávateľ vylúčil zo zadávacieho konania, mohol byť odopretý prístup k žalobe proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, treba uviesť, že vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, rozhodnutie o vylúčení uvedeného uchádzača bolo v tejto veci potvrdené rozhodnutím, ktoré nadobudlo právnu silu rozhodnutej veci pred rozhodnutím súdu prejednávajúceho žalobu proti rozhodnutiu o zadaní zákazky, takže uvedený uchádzač sa musel považovať za definitívne vylúčeného z dotknutého zadávacieho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. mája 2017, Archus a Gama, C-131/16, EU:C:2017:358, bod 57).

32 Vo veci samej pritom žiadny z uchádzačov, ktorí podali vzájomné vylučovacie žaloby, nebol s konečnou platnosťou vylúčený z verejného obstarávania. Uvedený rozsudok tak nijako nevyvracia zásadu vyplývajúcu z judikatúry uvedenú v predchádzajúcom bode.

33 Pokiaľ ide napokon o zásadu procesnej autonómie členských štátov, stačí pripomenúť, že táto zásada nemôže v žiadnom prípade odôvodniť ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré prakticky znemožňujú alebo nadmerne sťažujú výkon práv priznaných právnym poriadkom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. apríla 2019, PORR Építési Kft., C-691/17, EU:C:2019:327, bod 39, ako aj citovanú judikatúru). Z dôvodov uvedených v predchádzajúcich bodoch tohto rozsudku pritom z článku 1 ods. 1 tretieho pododseku a článku 1 ods. 3 smernice 89/665, ako ho vykladá Súdny dvor, vyplýva, že uchádzač, ktorý podal žalobu, o akého ide vo veci samej, nemôže byť na základe vnútroštátnych procesných pravidiel alebo súdnej praxe, ako sú tie, ktoré opísal vnútroštátny súd, zbavený svojho práva na vecné preskúmanie tejto žaloby.

34 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 1 tretí pododsek a článok 1 ods. 3 smernice 89/665 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby hlavná žaloba podaná uchádzačom, ktorý má záujem získať určitú zákazku a ktorému bola spôsobená alebo mu hrozila škoda údajným porušením práva Únie v oblasti verejného obstarávania alebo predpisov preberajúcich toto právo a ktorý má za cieľ vylúčiť iného uchádzača, bola vyhlásená za neprípustnú podľa vnútroštátnych procesných pravidiel alebo súdnej praxe, ktoré sa týkajú prejednávania vzájomných vylučovacích žalôb, bez ohľadu na počet účastníkov verejného obstarávania a počet účastníkov, ktorí podali žaloby.

O trovách

35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 1 tretí pododsek a článok 1 ods. 3 smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmavania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/66/ES z 11. decembra 2007 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby hlavná žaloba podaná uchádzačom, ktorý má záujem získať určitú zákazku a ktorému bola spôsobená alebo mu hrozila škoda údajným porušením práva Únie v oblasti verejného obstarávania alebo predpisov preberajúcich toto právo a ktorý má za cieľ vylúčiť iného uchádzača, bola vyhlásená za neprípustnú podľa vnútroštátnych procesných pravidiel alebo súdnej praxe, ktoré sa týkajú prejednávania vzájomných vylučovacích žalôb, bez ohľadu na počet účastníkov verejného obstarávania a počet účastníkov, ktorí podali žaloby.

Podpisy